

Arrest

nr. 225 806 van 6 september 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 januari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 25 februari 2019 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die *loco* advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 1 november 2015 België is binnengekomen, diende op 6 november 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 11 mei 2016 besliste de commissaris-generaal tot de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

*“Asielaanvraag: 06/11/2015
Overdracht CGVS: 29/01/2016*

U werd op 23 maart 2016 van 13:55 uur tot 17:25 uur gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de taal Pashtou machtig is. Uw advocaat Meester Evelien Verstraeten in loco Meester Dominique Van Eenoo was aanwezig gedurende het hele gehoor.

Na een grondige beoordeling van de motieven van uw asielaanvraag beslis ik u de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen."

1.3. Op 30 oktober 2018 werd verzoeker opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud omdat een nieuw element in verband met de vluchtelingenstatus in aanmerking moet worden genomen.

1.4. Op 22 januari 2019 nam de commissaris-generaal de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 23 januari 2019 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 06/11/2015
Overdracht CGVS: 29/01/2016*

Op 19 november 2018, van 9u20 tot 13u38, vond op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een persoonlijk onderhoud plaats waarbij u werd bijgestaan door een tolk die het Pasjtoe machtig is. Uw advocaat, meester Haegeman loco meester Vrijens was gedurende het hele persoonlijk onderhoud aanwezig. Uw 'buddy', R.L., die niet aanwezig was tijdens het persoonlijk onderhoud an sich, kreeg als laatste het woord, met name van 13u07 tot 13u38.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een Pasjtoen van etnische origine te zijn. U bent het soennitische geloof aanhangig. U bent afkomstig van het dorp Harwa, gelegen in het district Qarghayi in de provincie Laghman.

Op 6 november 2015 diende u een verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde dat u sinds vijf jaar voor uw vertrek bij ANCOP (Afghan National Civil Order Police) werkte. U begon er te werken als "derde satanman", hetgeen de laagste rang is binnen ANCOP. Later werd u gepromoveerd tot tweede satanman om daarna te worden gedegradeerd naar derde satanman omdat u geen connecties had. Uiteindelijk werd u opnieuw gepromoveerd tot tweede satanman. Na gewerkt te hebben in Herat, Helmand, Khor en Kandahar werd u overgeplaatst naar uw eigen district Qarghayi in Laghman. Daar was u gestationeerd in Surkhundo Baba. Een maand na uw overplaatsing naar Qarghayi werd bij een operatie waaraan u deelnam de lokale talibancommandant Mullah T. gearresteerd in Surkhokan. T. herkende u als de zoon van uw vader, hoewel jullie elkaar nooit eerder ontmoet hadden. T. werd gevangengenomen maar slaagde erin vrij te geraken na 20 dagen. U ging op dat moment naar huis omdat uw vader ziek was. Terwijl u thuis was kwamen er 's nachts talibs naar uw huis. U vluchtte weg uit het huis toen u hoorde dat ze aan uw vader vroegen waar u verborgen was. U vluchtte naar het huis van H.M.S. in een nabijgelegen dorp. H.M.S. wou niet dat u bleef omdat hij anders ook in de problemen zou geraken en hij regelde uw vlucht uit Afghanistan. U legde volgende documenten neer: een taskara op uw naam, een certificaat van de opleiding van ANCOP op uw naam, een aanbevelingsbrief op uw naam, een Kabul bankkaart op uw naam, 13 foto's van u tijdens uw werk bij ANCOP en een enveloppe.

Op 11 mei 2016 werd u de vluchtelingenstatus toegekend.

Op 2 oktober 2018 ontving het CGVS een brief waarin de Directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren. De aanleiding hiertoe was het feit dat u op 25 september 2018 in de luchthaven van Zaventem werd gecontroleerd door de luchtvaartpolitie, komende van Abu Dhabi. U verklaarde er enkel naar Pakistan, en meer bepaald naar Islamabad, te zijn geweest voor toeristische doeleinden. Uw Belgisch reisdocument bevat een inreisstempel voor Pakistan dd. 20 augustus 2018 en een uitreisstempel voor Pakistan dd. 24 september 2018. Echter, raadpleging van uw gsm toonde aan dat zich daarin een foto bevond van een Afghaans paspoort, met daarop een andere naam en geboortedatum. Ook bleek dat er zich in dat paspoort een uitreisstempel voor Afghanistan dd. 16 september 2018 bevond. U verklaarde dat dit effectief uw paspoort is, maar dat u niet naar school bent gegaan en niet kunt lezen wat erop staat.

Tijdens de daaropvolgende ondervraging door de luchtvaartpolitie gaf u toe één maand in Afghanistan te hebben verbleven, meer bepaald in Kabul, en daar dit paspoort te hebben achtergelaten.

Gezien dit nieuwe element in uw dossier, werd u op 19 november 2018 uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS. Op het CGVS verklaart u dat u enkel naar Pakistan bent gereisd om voor uw vader te zorgen die in een ziekenhuis in Peshawar was opgenomen. U ontkent dat u bent teruggekeerd naar Afghanistan. In verband met de kopie van uw Afghaans paspoort dat in uw gsm is gevonden door de luchthavenpolitie verklaart u dat deze foto naar u is opgestuurd door de persoon die uw paspoort had. Echter, u weet niet om welke reden deze persoon u deze foto heeft gestuurd, noch waarom hij uw Afghaans paspoort zou hebben gebruikt.

Ter staving van uw verklaringen legt u de volgende documenten neer: een e-mail betreffende vluchtgegevens dd. 19 augustus 2018 en dd. 20/21 september 2018, aangiftes in de personenbelasting op uw naam voor de aanslagjaren 2017 en 2018, een vrijwilligersovereenkomst dd. 24 juni 2018, een vrijwilligersovereenkomst dd. 26 juni 2018, een brief van het ocmw Gent dd. 25 januari 2018, een brief van het ocmw Gent dd. 13 juli 2018, een brief van de vdab dd. 15 juni 2018, een brief van de stad Gent dd. 8 mei 2018, een visitekaartje van uw buddy R.L., een brief van uw advocaat dd. 5 december 2018 met daarin de opsomming van de nieuwe neergelegde documenten, twee foto's van screenshots van uw gsm, een handgeschreven brief van uw buddy dd. 17 november 2018, een kopie van een medisch certificaat van het Northwest General Hospital dd. 19 september 2018, een ongedateerde verklaring van het ocmw Gent, een verklaring van het ocmw Gent dd. 29.11.2018, een attest van een huisarts dd. 21 november 2018, kopieën van twee facturen van Huma Travel dd. 15 augustus 2018 en 21 augustus 2018, een kopie van een bagagelabel, een kopie van een evaluatie van een activeringstraject dd. 27 november 2018 en een bundel met kopieën van 45 foto's van pagina's van de Afghaanse paspoorten van uw ouders en u, een foto van een taskara op naam van uw vader en een foto van een taskara op naam van uw moeder, negen foto's van medische attesten, een cd-rom en echo's, 16 foto's van u en één foto van een bagagelabel.

B. Motivering

U werd op 11 mei 2016 erkend als vluchteling.

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u erkend werd als vluchteling, heden uw vluchtelingenstatus moet worden ingetrokken.

Artikel 55/3/1, §2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de vluchtelingenstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijk gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.

Uit de informatie terug te vinden in het administratief dossier blijkt dat u teruggekeerd bent naar Afghanistan. Meer bepaald werd een uitreisstempel voor Afghanistan dd. 16 september 2018 evenals een inreisstempel voor Pakistan voor diezelfde dag (zie administratief dossier) aangetroffen op de foto's van een Afghaans paspoort waarover u verklaart dat dit uw paspoort is en die u bewaarde in uw telefoon (CGVS dd.19.11.2018, p. 7). Dit betekent dat u naar Afghanistan bent teruggekeerd en op 16 september 2018 van Afghanistan naar Pakistan bent gereisd. Bovendien heeft u aan de luchthavenpolitie van Zaventem toegegeven dat u één maand in Kabul heeft verbleven (bijlage 1 aan PV Nr (...); zie administratief dossier).

Dit persoonlijk gedrag wijst erop dat u geen vervolging vreest in uw land van herkomst om welke reden dan ook. Uw terugkeer ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees op flagrante wijze.

Nadat u in België werd erkend als vluchteling op 11 mei 2016 keerde u twee jaar later al terug naar Afghanistan. U biedt geen zicht in welke omstandigheden u na uw terugkeer in Afghanistan hebt verbleven. Aldus maakt u geenszins aannemelijk er nu nog een vrees voor vervolging te koesteren. Deze vaststellingen wijzen erop dat u de asielinstanties heeft misleid wat leidde tot een initieel verkeerde beoordeling van het door u aangehaalde risico voor vervolging. Uw vluchtelingenstatus wordt bijgevolg ingetrokken op grond van artikel 55/3/1 §2, 2) van de Vreemdelingenwet.

Teneinde u de kans te bieden argumenten voor het eventuele behoud van uw vluchtelingenstatus aan te brengen, werd u op 19 november 2018 gehoord door het CGVS. De redenen die u heeft aangebracht voor het behoud van uw status kunnen een behoud van uw internationale beschermingsstatus echter niet wettigen.

Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw actuele bewering dat u niet naar Afghanistan bent teruggekeerd maar dat u van 20 augustus 2018 tot 24 september 2018 enkel in Pakistan hebt verbleven (CGVS dd. 19.11.2018, p. 7).

Hieromtrent moet vooreerst worden gewezen naar uw opeenvolgende tegenstrijdige verklaringen over de redenen waarom u naar Pakistan bent gereisd. Zo heeft u tegen de luchthavenpolitie in Zaventem verklaard dat u "gewoon op vakantie" bent geweest in Islamabad, dat u er de toerist heeft uitgehangen en dat u er een vriend met de naam A.U.R. heeft bezocht (fiche terugkeer land van herkomst). Toen de luchthavenpolitie u hierover bijkomende vragen stelde, bleek evenwel dat u niet in staat was om mee te delen wie u had ontmoet of wat u allemaal had bezocht en u geen foto's van uw vakantie kon tonen (fiche terugkeer land van herkomst). Op het CGVS verklaarde u dan weer dat u naar Pakistan bent gereisd om voor uw zieke vader in een ziekenhuis in Peshawar te zorgen (CGVS dd. 19.11.2018, p. 7, 9 & 11). Bijgevolg heeft u niet alleen tegenstrijdige verklaringen gegeven over de reden van uw reis naar Pakistan maar ook over de plaats waar u in Pakistan zou hebben verbleven.

In verband met uw verklaard verblijf in Pakistan om voor uw zieke vader te zorgen moet bovendien worden gewezen op onderlinge tegenstrijdige verklaringen hieromtrent, evenals tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de door u neergelegde documenten en tegenstrijdigheden tussen uw neergelegde documenten onderling.

Zo moet worden opgemerkt dat u stelt dat uw ouders vijf dagen na u in Pakistan zijn aangekomen en dat uw vader ongeveer 20 dagen in het ziekenhuis verbleven heeft (CGVS dd. 19.11.2018, p. 10). Aangezien uit de kopieën van uw Belgisch reisdocument blijkt dat u in Pakistan bent toegekomen op 20 augustus 2018 (bijlage 1 aan PV Nr (...) & fiche terugkeer land van herkomst), houdt dit in dat uw ouders rond 25 augustus 2018 in Pakistan zouden zijn toegekomen. Echter, uit de kopieën van de door u neergelegde pagina's van de paspoorten van uw vader en uw moeder blijkt dat ze pas op 16 september 2018 van Afghanistan naar Pakistan zijn gereisd en dat ze op 20 september 2018 naar Afghanistan zijn teruggekeerd (document 19). Bijgevolg zijn ze pas 27 dagen na uw aankomst in Pakistan in dit land aangekomen en zijn ze slechts vier dagen in Pakistan gebleven. Dit is niet verenigbaar met uw verklaringen hieromtrent.

Bovendien is dit vastgesteld verblijf van uw ouders in Pakistan van 16 tot 20 september 2018 niet verenigbaar met de inhoud van het medisch certificaat van het Northwest General Hospital dd. 19 september 2018. Daarin wordt namelijk vermeld dat uw vader omwille van een hartoperatie in het ziekenhuis is opgenomen van 22 augustus 2018 tot 19 september 2018 (document 21). Betreffende dit medisch certificaat moet bovendien worden opgemerkt dat de inhoud ervan zeer gesolliciteerd overkomt. Met name stelt dit attest dat H., vader van M.Q.Y. - u dus -, is opgenomen, dat uw vader gedurende deze periode iemand nodig had om voor hem te zorgen en dat zijn zoon M.Q.Y. - u dus- bij hem is gebleven gedurende deze periode. Dit medisch certificaat van het Pakistaans Northwest General Hospital kan de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen aangezien documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Bovendien moet worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd), blijkt dat corruptie in Pakistan zeer groot is en dat er gemakkelijk Pakistaanse 'officiële' en niet officiële documenten, zoals ziekenhuiscertificaten en medische voorschriften, kunnen verkregen worden.

Hetzelfde dient te worden opgemerkt in verband met de door u neergelegde negen foto's van medische attesten, een cd-rom en echo's (document 19). Betreffende deze foto's van medische attesten en echo's moet bovendien nog worden opgemerkt dat ze dermate klein zijn afgedrukt waardoor het overgrote deel niet leesbaar is. De data die wel leesbaar zijn betreffen data van 2015.

Bovendien moet worden opgemerkt dat uw verklaringen over het ziekenhuis waarin uw vader bijna een maand zou zijn opgenomen erg gebrekkig zijn en moeilijk in overeenstemming zijn te brengen met de door u voorgelegde documenten. Zo stelt u dat uw vader toen opgenomen in het Complex ziekenhuis in Peshawar en dat u niet weet of dit ziekenhuis nog een andere naam heeft (CGVS dd. 19.11.2018, p. 11).

Echter, in de door u neergelegde kopieën van medische attesten wordt niet het Complex ziekenhuis vermeld doch het Northwest General Hospital (zie documenten 19 & 21).

Tevens kent u niet de naam van de behandelende arts van uw vader in dit ziekenhuis (CGVS dd. 19.11.2018, p. 12). Ook moet worden vastgesteld dat u zeer vaag blijft wanneer u wordt gevraagd om de buitenkant van het Complex ziekenhuis – het ziekenhuis waar volgens u uw vader was opgenomen - te beschrijven. Meer bepaald vraagt u zich eerst af hoe u het kunt beschrijven (CGVS dd. 19.11.2018, p. 20). Wanneer vervolgens wordt gevraagd naar de kleur en of de gevel gemaakt is van glas, beton dan wel stenen, antwoordt u dat er beton en glas is gebruikt (CGVS dd. 19.11.2018, p. 20). Dit is een zeer vage beschrijving. Hierna wordt door de protection officer gezegd dat u preciezer moet zijn en vraagt uw advocaat in het Engels aan u of het groot, hoog, dan wel breed was, of het verschillende gebouwen waren of verschillende verdiepingen had (CGVS dd. 19.11.2018, p. 20). Vervolgens wordt door de protection officer nog het voorbeeld gegeven dat het gebouw waar u zich tijdens het persoonlijk bevond - met name de WTC II – hoog is, veel verdiepingen heeft en bruin is met veel glas, antwoordt u dat een persoon, wanneer die naar iemand gaat, de ramen niet telt (CGVS dd. 19.11.2018, p. 20). Hierna zegt uw advocaat aan u dat er een verschil is tussen twee en tien (CGVS dd. 19.11.2018, p. 20). Wanneer meteen hierna de protection officer zegt dat ze het in het algemeen wil weten en dat ze u niet vraagt om de ramen te tellen, antwoordt u dat er een gebouw is dat omgeven is met een muur, dat u geen appartement heeft, dat u de kleur ervan niet gezien heeft en dat wanneer u 's nachts iets eet de volgende dag niet meer weet wat u heeft gegeten (CGVS dd. 19.11.2018, p. 20). Wanneer u hierna gevraagd wordt of u niet de kleur dan wel iets anders van dat ziekenhuis kent, stelt u dat het een witte kleur is en stelt u dat het lang geleden is (CGVS dd. 19.11.2018, p. 20). Later specificceert u dat de binnenkant van het ziekenhuis wit was maar dat u nooit de kleur aan de buitenkant heeft gezien (CGVS dd. 19.11.218, p. 20 & 21). Bovenstaande vage antwoorden over de buitenkant van het ziekenhuis, bevestigt verder dat u in augustus/september 2018 niet in dat ziekenhuis in Peshawar heeft vertoefd. Tevens moet worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent de wherabouts van uw vader na zijn ontslag uit het ziekenhuis in Pakistan. Wanneer u werd gevraagd naar waar uw vader ging na zijn ontslag uit het ziekenhuis, stelt u dat jullie toen een tijdje in een huis van uw vriend bleven en dat u, toen uw vlucht richting België zou vertrekken, zei dat ze terug naar huis konden en dat u het vliegtuig moest nemen (CGVS dd. 19.11.2018, p. 10). Uit deze verklaring blijkt duidelijk dat na het ontslag van uw vader uit het ziekenhuis, uw ouders nog tot uw vlucht samen met u in een huis van een vriend van u zijn gebleven. Echter, wanneer later wordt gevraagd bij wie u exact verbleven heeft na het ontslag van uw vader uit het ziekenhuis, verklaart u dat u naar de luchthaven ging, dat u uw vlucht miste en dat u een paar dagen in een restaurant verbleef (CGVS dd. 16.11.2018, p. 16). Wanneer u hierna wordt gevraagd waar u sliep de nacht nadat uw vader het ziekenhuis had verlaten, stelt u dat u naar een hotel ging en dat u die nacht in dat hotel doorbracht (CGVS dd. 16.11.2018, p. 16). Deze verklaring is niet verenigbaar met uw eerdere verklaring als zou u samen met uw ouders in een huis van uw vriend hebben verbleven. Wanneer later wordt gevraagd of u nog enkele dagen samen met uw vader doorbracht na zijn ontslag uit het ziekenhuis dan wel dat uw vader meteen terug naar Afghanistan terugkeerde, stelt u dat jullie toen medicatie kochten, dat het heel warm was in Peshawar en dat u hen zei dat ze terug konden (CGVS dd. 19.11.2018, p. 19). Wanneer vervolgens wordt doorgevraagd of uw ouders na het ontslag van uw vader uit het ziekenhuis nog in Peshawar bleven, stelt u dat ze terugkeerden en bevestigt u dat ze dezelfde dag van het ontslag uit het ziekenhuis terugkeerden naar hun thuisland (CGVS dd. 19.11.2018, p. 19). Ook deze verklaring is niet verenigbaar met uw eerste verklaring hieromtrent. Geconfronteerd met uw eerste verklaring hierover, antwoordt u slechts naast de kwestie. U stelt u dat u zei dat u na uw komst naar Pakistan wachtte op uw vader en dat u dan wat nachten spendeerde (CGVS dd. 19.11.2018, p. 20). Deze verklaring gaat evenwel over de vijf nachten dat u alleen in Pakistan zou zijn gebleven, voor de aankomst van uw ouders in Pakistan.

Hieromtrent moet ook worden opgemerkt dat uw ouders volgens hun in- en uitreisstempels in de kopieën van de pagina's van hun paspoorten Pakistan hebben verlaten op 20 september 2018 (zie document 19). Dit is dezelfde dag als wanneer u normaal gezien van Pakistan terug naar België zou zijn gevlogen, mocht u uw vlucht niet hebben gemist (CGVS 19.11.2018, p. 9). De datum van deze gemiste vlucht wordt bevestigd in de door u neergelegde e-mail betreffende vluchtgegevens dd. 19 augustus 2018 en dd. 20/21 september 2018 (documenten 7 & 27).

Omwille van het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat uw vader ongeveer vijf dagen na u in Pakistan aankwam en er 20 dagen in een ziekenhuis zou hebben verbleven. Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaring als zou u in die periode voor uw zieke vader in het ziekenhuis in Peshawar hebben gezorgd.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat u uiteindelijk aan de luchthavenpolitie in Zaventem heeft toegegeven dat u gedurende één maand in Kabul heeft verbleven (bijlage 1 aan PV Nr (...); zie administratief dossier). Wanneer u op het CGVS geconfronteerd wordt met deze verklaring, ontkent u bovenstaande verklaring en stelt u dat u de persoon die dit heeft beweerd wilt spreken (CGVS dd. 19.11.2018, p. 25). Ook stelt u dat u niet goed Nederlands spreekt en dat u foto's heeft die kunnen aantonen dat u in Pakistan was (CGVS dd. 19.11.2018, p. 25). Betreffende uw verklaarde gebrekkige kennis van het Nederlands moet worden opgemerkt dat u wel degelijk in staat bent om u in matig Nederlands uit te drukken (CGVS dd. 19.11.2018, p. 30). Bijgevolg kan bovenstaande zware tegenstrijdigheid niet te wijten zijn aan mogelijke misverstanden tijdens uw interview in Zaventem.

In verband met uw verklaring dat u foto's heeft die kunnen aantonen dat u in Pakistan was, moet worden opgemerkt dat uit de door u neergelegde twee foto's van screenshots van uw gsm en kopieën van 16 foto's (documenten 18 & 19), niet op te maken is of deze foto's in Pakistan dan wel in Afghanistan zijn genomen. Hetzelfde dient te worden opgemerkt over de foto's - deze foto's zijn ook terug te vinden in document 19 - en de twee video's die u heeft getoond op het CGVS (CGVS dd. 19.11.2018, p. 14). Zelfs al zou geloof gehecht worden aan uw bewering dat deze foto's en video's in Pakistan zijn gemaakt, quod non, dan kunnen ze nog niet aantonen dat u in augustus/september 2018 niet bent teruggekeerd naar Afghanistan.

In verband met uw verklaring dat de persoon bij wie u uw Afghaans paspoort had achtergelaten, u de foto van uw Afghaans paspoort met een uitreisstempel voor Afghanistan en een inreisstempel voor Pakistan dd. 16 september 2018 dd. 16 september 2018 heeft opgestuurd, moet worden opgemerkt dat u niet weet om welke reden deze persoon u deze foto zou hebben gestuurd, noch waarom hij uw Afghaans paspoort zou hebben gebruikt (CGVS dd. 19.11.2018, p. 8). Echter, het is onwaarschijnlijk dat iemand uw Afghaans paspoort zou gebruiken en u een foto van een uitreisstempel voor Afghanistan en een inreisstempel voor Pakistan dd. 16 september 2018 zou sturen zonder u hierover enige duiding te geven en zonder te reageren op uw pogingen tot contact met hem, zoals u beweert (CGVS dd. 19.11.2018, p. 8).

Bovendien moet worden gewezen op uw tegenstrijdige verklaringen omtrent de plek waar u uw Afghaans paspoort had achtergelaten voor uw vertrek naar België om er een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Zo liet u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 23.03.2016 optekenen dat men uw paspoort thuis niet kon vinden wanneer u werd gevraagd wat er met uw paspoort was gebeurd (CGVS dd. 23.03.2016, p. 16). Op 19 november 2018 verklaart u op het CGVS dan weer dat u uw Afghaans paspoort bij een zekere At. heeft achtergelaten nadat u wegluchtte van mawlawi T. (CGVS dd. 19.11.2018, p. 8). Uw verklaring dat u was vergeten dat uw paspoort bij deze A. was (CGVS dd. 19.11.2018, p. 7), kan niet worden gevolgd. Het betreft immers een essentieel element in uw asielaanvraag.

Er werd u op 19 november 2018 meegedeeld dat de Protection Officer uw Afghaans paspoort wilde zien (CGVS dd. 19.11.2018, p. 9). U kreeg 10 werkdagen om alle gevraagde documenten, waaronder uw Afghaans paspoort, binnen te brengen (CGVS dd. 19.11.2018, p. 26). Echter, tot op heden heeft het CGVS uw Afghaans paspoort niet ontvangen.

Omwille van het geheel van bovenstaande vaststellingen omtrent uw Afghaans paspoort wordt zeer ernstig vermoed dat u uw Afghaans paspoort, het identiteitsdocument bij uitstek, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld het moment waarop u Afghanistan opnieuw heeft betreden, verborgen te houden.

Aangezien uw verklaringen over uw verblijf in Pakistan niet aannemelijk zijn, in uw Afghaans paspoort een uitreisstempel uit Afghanistan dd. 16 september 2018 werd teruggevonden en u tegen de luchthavenpolitie in Zaventem uiteindelijk heeft toegegeven dat u één maand in Kabul heeft verbleven (bijlage 1 aan PV Nr (...)), wordt zeer ernstig vermoed dat u meteen na uw aankomst in Pakistan op 20 augustus 2018 (zie uitreisstempels in uw Belgisch reisdocument in fiche terugkeer land van herkomst) naar Kabul in Afghanistan bent gereisd tot u op 16 september 2018 Afghanistan weer verlaten heeft en naar Pakistan bent gereisd (zie in- en uitreisstempels in uw Afghaans paspoort in fiche terugkeer land van herkomst).

Bevestiging van dit vermoeden wordt gevonden in de in- en uitreisstempels die te zien zijn op de door u neergelegde kopieën van pagina's van de paspoorten van uw ouders en die overeenkomen met uw in- en uitreisstempels.

Meer bepaald blijkt hieruit dat zowel uw vader als uw moeder op 17 augustus 2018 van Afghanistan naar Pakistan zijn gereisd. Vervolgens zijn ze op 20 augustus 2018 - dit is ook de dag dat u in Pakistan bent aangekomen - van Pakistan naar Afghanistan gereisd. Daarna zijn ze op 16 september 2018 - dit is ook de dag dat er in uw Afghaans paspoort een uitreisstempel van Afghanistan en een inreisstempel voor Pakistan werd gezet – opnieuw van Afghanistan naar Pakistan zijn gereisd om vervolgens op 20 september 2018 terug te keren naar Afghanistan.

Omwille van het geheel van bovenstaande vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan uw beweerd ononderbroken verblijf in Pakistan van 20 augustus 2018 tot 24 september 2018 en wordt er vastgesteld dat u bent teruggekeerd naar Afghanistan waar u één maand in Kabul heeft verbleven, zoals u heeft toegegeven aan de luchtvaartpolitie.

Door tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS te blijven ontkennen dat u naar Afghanistan bent gereisd, biedt u geen zicht in welke omstandigheden u in Afghanistan hebt verbleven. Op een verzoeker rust de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie zodat het CGVS kan beslissen over de eventuele intrekking van de vluchtelingenstatus. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw terugkeer naar Afghanistan. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Uw persoonlijk gedrag, met name uw terugkeer naar Afghanistan amper twee jaar nadat de vluchtelingenstatus u in België werd toegekend, wijst erop dat u geen vervolging vreest in uw land van herkomst om welke reden dan ook. Uw terugkeer ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees op flagrante wijze.

In verband met uw tewerkstelling voor ANCOP als tweede en derde “satanman” dient te worden opgemerkt dat dit op zich niet volstaat om u de vluchtelingenstatus te laten behouden. Er dient op gewezen te worden dat u uw werkzaamheden gestaakt hebt en dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er actueel onvoldoende aanwijzingen zijn om te suggereren dat de taliban de motivatie en/of de operationele capaciteit heeft om ‘low level collaborators’ te vervolgen in Kabul of in andere gebieden buiten hun controle. Aangaande uw functie verklaart u namelijk zelf dat derde satanman de allerlaagste rang is binnen ANCOP en dat tweede satanman de rang is die er net boven staat (CGVS, p. 13 & 14), hetgeen bevestigd wordt door de objectief beschikbare informatie hieromtrent (zie administratief dossier). Tevens zijn er evenmin concrete aanwijzingen dat personen die naar de steden verhuizen en niet langer met de internationale gemeenschap of autoriteiten samenwerken, (nog langer) geïsoleerd zouden worden door de taliban, waarvan de prioriteiten en operationele capaciteit zich in de steden beperkt tot ‘high profile targets, ranking from serving government officials upwards’ (EHRM, H. en B. vs. het V.K., 9 april 2013, § 97-98; EASO, COI report Afghanistan, Insurgent strategies – intimidation and targeted violence against Afghans, december 2012). Ook uit recente informatie in dit verband kan worden afgeleid dat hoewel de taliban over informanten beschikken in de Afghaanse hoofdstad, zij zich nog steeds richten op hoge profielen. Wat betreft lagere profielen zoals u – u werkte van 2010 tot 2015 als derde en tweede satanman voor ANCOP - blijft het risico eerder laag dat zij en/of hun familieleden door de taliban zouden worden geïsoleerd (EASO, COI report, Afghanistan, Individuals targeted by armed actors in the conflict, december 2017, p. 61-64). Het risico om in de Afghaanse hoofdstad door uw belagers te worden geïsoleerd kan volgens informatie wel hoger zijn indien er sprake zou zijn van een of andere persoonlijke vete, rivaliteit of conflict. Uit uw verklaringen kan echter geen enkele aanwijzing hiervoor worden afgeleid.

In verband met uw verklaringen op het einde van het persoonlijk onderhoud dd. 19 november 2018 nadat u werd gevraagd of u de vragen had begrepen, moet het volgende worden opgemerkt. Op deze vraag liet u optekenen dat u alle vragen begrepen had, maar dat sommige vragen verwarrend waren, dat u niet in een goede staat bent, dat u om vijf uur bent opgestaan en dat u niets heeft verzonnen (CGVS dd. 19.11.2018, p. 26). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd of u de tolk goed had begrepen, antwoordt u dat u de tolk begreep maar dat u sommige vragen niet kon begrijpen en dat u niet wist welk antwoord u moest geven omdat u gestresseerd was (CGVS dd. 19.11.2018, p. 26). Echter, wanneer u hierna wordt gevraagd welke vragen u niet begreep, stelt u dat u veel vragen niet begreep maar dat u ze bent vergeten (CGVS dd. 19.11.2018, p. 26). Deze verklaring wordt niet aanvaard. Immers, indien u werkelijk vele vragen niet had begrepen, kan redelijkerwijze worden verwacht dat u deze kunt benoemen.

Bovendien werd u aan het begin van het persoonlijk onderhoud gezegd dat u onmiddellijk moest melden wanneer u iets niet begreep (CGVS dd. 19.11.2018, p. 3). Bovendien blijkt uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud dd. 19 november 2018 dat u wel degelijk in staat was om de vragen te beantwoorden.

In verband met uw verklaarde geheugenproblemen (CGVS dd. 19.11.2018, p. 26), moet worden opgemerkt dat dit een louter blote bewering betreft en dat u hieromtrent geen enkel tastbaar bewijs neerlegt. Ook uw verklaring dat u last had van stress tijdens het interview (CGVS dd. 19.11.2018, p. 26) kan geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen.

Het door u neergelegde attest van een huisarts dd. 21 november 2018 vermeldt dat u herhaaldelijk een consultatie had bij deze huisarts omwille van stressklachten en angst gelinkt aan traumatische ervaringen opgedaan in Afghanistan voor 2016 en aan het feit dat uw familie en kennissen nog steeds in gevaar zijn in Afghanistan. Ook stelt uw huisarts dat deze stressklachten en angst zich uit in depressieve stemming, fysieke klachten en nachtmerries (document 23). Echter, hierin wordt geen enkel gewag gemaakt van eventuele geheugenproblemen. Betreffende dit attest moet worden opgemerkt dat nergens uit dit attest blijkt dat u niet in staat zou zijn om uw verzoek om internationale bescherming op functionele en zelfstandige wijze te verdedigen. Er wordt in het attest weliswaar gewag gemaakt van stressklachten en angst, maar nergens wordt gesteld dat uw cognitief geheugen dermate zou zijn aangetast dat u niet in staat zou zijn om op een normale manier verklaringen af te leggen in het kader van uw asielprocedure. Aansluitend dient te worden opgemerkt dat uit het door u voorgelegde medische attest niet kan blijken dat de door u aangehaalde psychologische problemen u effectief verhinderen om uw rechten te kunnen doen gelden, noch dat deze een valabele reden vormen om niet aan uw verplichtingen te voldoen. Bovendien moet worden opgemerkt dat een arts afhankelijk is van de verklaringen van zijn patiënt wat betreft de symptomen.

In verband met de verklaring van uw buddy dat u naar een traumapsycholoog gaat (CGVS dd. 19.11.2018, p. 29), moet worden opgemerkt dat aan uw buddy werd gevraagd om documenten van deze psycholoog neer te leggen, doch op heden heeft het CGVS geen dergelijk document ontvangen.

In de verklaring van het ocmw Gent sd. wordt informatie gegeven over uw situatie in België. In verband met de stelling in deze brief dat u zich slecht voelt en dat zich dit vooral uit in het feit dat u niet goed slaapt, veel huilt en vaak pijn heeft, moet worden opgemerkt dat deze verklaringen enkel kunnen gebaseerd zijn op uw eigen verklaringen hieromtrent. Bovendien kunnen deze aangegeven problemen bovenstaande vastgestelde tegenstrijdigheden geenszins verhelderen. Deze redenering geldt tevens voor de kopie van een evaluatie van een activeringstraject dd. 27 november 2018 waarin wordt gesteld dat u met psychische problemen kampt en de brief van uw buddy dd. 17 november 2018 waarin hij vermeldt dat u nachtmerries heeft.

Het geheel van bovenstaande elementen toont aan dat u bewust getracht heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden door bepaalde informatie achter te houden en door bedrieglijke verklaringen af te leggen. Hierdoor is de geloofwaardigheid van uw verklaringen, waarop het CGVS zich baseerde voor het toekennen van het vluchtelingenstatuut, op fundamentele wijze ondermijnd. Zoals hierboven aangehaald slaagt u er evenmin in andere motieven aan te reiken die het behoud van de u verleende status kunnen rechtvaardigen. Bijgevolg dient de u toegekende vluchtelingenstatus ingetrokken te worden.

Omwille van het geheel van bovenstaande vaststellingen kunt u evenmin zich steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse verzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 30 augustus 2018 en de EASO Country Guidance note: Afghanistan van mei 2018 in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. EASO wijst er op dat de schaal van het willekeurig geweld in Afghanistan verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgt het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR Guidelines, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er slechts een beperkt aantal provincies te kampen heeft met een voortdurende en open strijd tussen AGE's en de Afghaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's onderling. In de meerderheid van de Afghaanse provincies vinden weliswaar met enige regelmaat incidenten plaats, maar kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van ‘open combat’ of hevige en voortdurende of onderbroken gevechten. De omvang en de intensiteit van het geweld zijn er beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten wordt. Tot slot zijn er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvindt in de provincie.

Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral in de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De meerderheid van de steden staan immers onder controle van de Afghaanse overheid, die de infiltratie van insurgents in de steden tracht te voorkomen door in te zetten op een verhoogde aanwezigheid van militaire en politionele diensten. In het algemeen worden Afghaanse steden dan ook relatief veiliger geacht dan rurale gebieden. Dat is ook de reden waarom vooral stedelijke gebieden een toevluchtsoord vormen voor burgers die het geweld in de rurale gebieden wensen te ontvluchten.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker

redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaatgeneraal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de stad Kabul te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017 en de COI Focus Afghanistan: Security situation in Kabul city van 24 april 2018) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies.

Niettegenstaande het geweld in Kabul stad slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de stad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om de stad Kabul te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Kabul ruw geschat 3,5 à 5 miljoen inwoners heeft en dat er voor het jaar 2017 in de stad 1612 burgerslachtoffers vielen ingevolge zelfmoord- en complexe aanslagen. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Daarnaast heeft IS sinds 2016 enkele grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij moskeeën en evenementen van de sjiitische gemeenschap gevisieerd werden. Verder worden ook religieuze en tribale leiders die samenwerken met de overheid, moskeeën, leden van de clerus, alsook journalisten en mensenrechtenactivisten gevisieerd.

Omwille de aard van de doelwitten die gevisieerd worden, is het gros van de aanslagen op bepaalde plaatsen in de stad Kabul geconcentreerd. Verder blijkt dat willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit niet voorkomen in de stad, ook tijdens piek van aanslagen in januari 2018. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er dat de mate van willekeurig geweld in de stad Kabul niet dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar de stad Kabul aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel kan blijken.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen.

In zoverre u aanvoert dat u persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld te Kabul en hierbij verwijst naar uw problemen die u verklaart te hebben gehad met de taliban voor uw verzoek om internationale bescherming in België (CGVS dd. 19.11.2018, p. 25), dient opgemerkt te worden dat dit element betrekking heeft op een omstandigheid dat verband houdt met de criteria van de vluchtelingdefinitie of de beoordeling van het reëel risico in de zin van artikel 48/4, § 2 sub a) en b) van de Vreemdelingenwet. Het gegeven dat u werkzaam was voor de Afghaanse overheid maakt reeds het voorwerp uit van een onderzoek van uw nood aan internationale bescherming (supra). Elementen die aan bod komen in het kader van een beoordeling van de vervolgingsvrees of het reëel risico komen bovendien niet in aanmerking als persoonlijke omstandigheden die het reëel risico blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet kunnen verhogen.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 30 augustus 2018 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften.

In de EASO Guidance Nota wordt een intern vestigingsalternatief voor alleenstaande mannen en getrouwde koppels zonder kinderen over het algemeen redelijk geacht. In de Guidance Note wordt gesteld dat er, niettegenstaande een hervestiging gepaard kan gaan met een zekere hardheid, kan besloten worden dat verzoekers die tot deze categorieën behoren, in principe in staat zijn om er, zonder ondersteunend netwerk, in hun levensonderhoud te voorzien.

Het CGVS benadrukt hierbij dat er niet van uitgegaan wordt dat een intern vestigingsalternatief per definitie mogelijk is voor elke Afghaanse verzoeker om internationale bescherming die tot één van voornoemde categorieën van personen behoort. Het CGVS past het principe van een intern vestigingsalternatief slechts toe wanneer er in concreto wordt vastgesteld dat de verzoeker over een reëel verblijfsalternatief beschikt elders in Afghanistan.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de stad Kabul vestigt.

Zo moet worden opgemerkt dat u in 2018 naar Afghanistan bent teruggekeerd en dat u volgens uw eigen verklaringen bij de luchtvaartpolitie gedurende één maand in Kabul heeft verbleven (bijlage 1 aan PV Nr HV. 55RB. 8613/2018 ; zie administratief dossier). Bijgevolg bent u niet geheel onbekend met de Afghaanse hoofdstad.

Bovendien moet worden opgemerkt dat u het CGVS geen correct zicht wilt bieden op uw reëel netwerk in Afghanistan.

Hieromtrent moet worden gewezen op tegenstrijdige verklaringen omtrent het aantal ooms dat u heeft. Zo verklaarde u op 23 maart 2016 dat u geen enkel oom of tante heeft (CGVS dd. 23.03.2016, p. 7). Ook wanneer hierna werd gevraagd of uw vader broers of zussen heeft en wanneer later werd gevraagd of uw moeder broers of zussen heeft, ontkende u dit beide keren (CGVS dd. 23.03.2016, p. 7). Wanneer hierna werd gevraagd naar de reden waarom uw beide ouders enig kind zijn, antwoordt u dat dat het werk van God is, dat ze misschien zijn gestorven en vraagt u zich af hoe u het zou kunnen weten omdat u toen nog niet geboren was (CGVS dd. 23.03.2016, p. 7). Op 19 november 2018 daarentegen stelt u dat u één oom langs moederskant heeft (CGVS dd. 19.11.2018, p. 5). Meer bepaald is hij de halfbroer van uw moeder en beweert u dat hij niet overeenkomt met jullie (CGVS dd. 19.11.2018, p. 5). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt u dat het geen oom is die nuttig is, dat u hem jarenlang niet meer gezien heeft en dat jullie na vele jaren te weten kwamen dat hij was gelokaliseerd (CGVS dd. 19.11.2018, p. 25). Echter, deze beweringen verschonen niet de vaststelling dat u op 23 maart 2016 heeft bevestigd dat u uw moeder enig kind was.

Tevens legt u vage verklaringen af over waar deze oom langs moederskant zou verblijven. Eerst stelt u dat u niets weet over zijn whereabouts en dat hij waarschijnlijk in Kabul leeft (CGVS dd. 29.11.2018, p. 6). Wanneer u later wordt gevraagd waar deze oom leeft, antwoordt u dat sommige mensen van de origine van uw moeder haar zeiden dat haar broer was gevonden, maar dat ze niet weten of hij in Kabul dan wel in Baghlan is (CGVS dd. 29.11.2018, p. 26). Het is zeer vreemd dat uw oom na vele jaren zou zijn gelokaliseerd maar dat u niet weet waar hij dan verblijft.

Daarnaast moet worden vastgesteld dat u zowel op 23 maart 2016 als op 19 november 2018 liet optekenen dat uw ouders nog steeds in uw dorp Harwa wonen (CGVS dd. 23.03.2016, p. 5 & CGVS dd. 19.11.2018, p. 4). Dit is het dorp waar u uw hele leven zou hebben gewoond (Verklaring DVZ, punt 10) Echter, op een kopie van een medisch attest op naam van uw vader waarin vermeld staat dat hij van 15 tot 25 juni 2015 was opgenomen in het ziekenhuis in Peshawar wordt "Jalalabad" vermeld als het adres van uw vader (document 19). Hierbij moet tevens worden opgemerkt dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud een enveloppe hebt voorgelegd die u werd opgestuurd door uw vader (CGVS dd. 23.03.2016, p. 15). Hoewel uw vader daarop als adres het district Qarghayi in de provincie Laghman heeft opgegeven, verwijst de postcode die bij dit adres werd vermeld naar Jalalabad, de provinciehoofdstad van Nangarhar.

Een verzoeker heeft nochtans de verplichting om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem of haar is om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en relaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een verzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Daarnaast moet worden gewezen op uw uitgebreide talenkennis van verschillende talen die in Afghanistan worden gesproken. Zo verklaart u naast Pashtou en Dari - dit zijn de twee officiële landstalen van Afghanistan – ook nog eens Pashayi te kunnen spreken, hetgeen ook een taal is die in Afghanistan wordt gesproken (CGVS dd. 19.11.2018, p. 6 ; zie administratief dossier). Deze talenkennis is een groot pluspunt in geval van een hervestiging in Kabul.

Tevens moet worden opgemerkt dat u in België heeft gewerkt. Zo kookte en waste u gedurende drie maanden af in een restaurant (CGVS dd. 19.11.2018, p. 23). Tevens heeft u als vrijwilliger gewerkt op de Gentse Feesten waar u pillaren installeerde (CGVS dd. 19.11.2018, p. 23). Deze laatste tewerkstelling wordt gestaafd aan de hand van de door u neergelegde vrijwilligersovereenkomst dd. 24 juni 2018 en de vrijwilligersovereenkomst dd. 26 juni 2018 (documenten 10 & 11). Deze werkervaringen kunnen een extra troef zijn bij het zoeken naar werk in Afghanistan.

Bovendien kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaring als zou u totaal ongeletterd zijn (CGVS dd. 19.11.2018, p. 6, 8, 9, 11 & 22). Eerder gaf u immers aan gedurende zes jaar naar school te zijn gegaan (CGVS dd. 23.03.2016, p. 4).

Men kan dus concluderen dat u niet enkel over de vaardigheden beschikt om in de stad Kabul aan de slag te gaan en er als zelfstandig jongeman een bestaan uit te bouwen, maar hiertoe hoogstwaarschijnlijk ook over de nodige contacten en ondersteuning beschikt.

Gevraagd naar uw mogelijkheden om zich in uw land van herkomst te hervestigen stelde u dat u dit niet kunt omwille van uw problemen die u verklaart te hebben gehad met de taliban (CGVS dd. 19.11.2018, p. 25). Zoals eerder in deze beslissing werd aangetoond, moet worden vastgesteld dat u in 2018 bent teruggekeerd naar Afghanistan en hoogstwaarschijnlijk naar Kabul, hetgeen aantoont dat er geen behoefte aan bescherming is.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan. De overige documenten kunnen geenszins een ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen.

In de handgeschreven brief van uw buddy dd. 17 november 2018 vermeldt R.L. dat hij u helpt met het Nederlands onder de knie te krijgen. Ook wordt in deze brief beschreven wat u allemaal in België doet en heeft gedaan. Tevens wordt hierin geschreven over uw terugkeer naar Pakistan wegens humanitaire redenen, uw gemiste vlucht op 20 september 2018, uw nachtmerries en uw ongeletterdheid. Echter, deze verklaringen kunnen enkel gebaseerd zijn op uw verklaringen hieromtrent. Bijgevolg heeft dit document geen bewijswaarde.

De neergelegde aangiftes in de personenbelasting op uw naam, de brieven van het ocmw Gent dd. 25 januari en 13 juli 2018, de brief van de vdab dd. 15 juni 2018 en de brief van de stad Gent dd. 8 mei 2018 handelen louter over administratieve aspecten van uw leven in België. Deze documenten bevatten geen enkele informatie betreffende uw verklaarde problemen in Afghanistan.

De verklaring van het ocmw dd. 29.11.2018 vermeldt enkel uw verklaringen omtrent u reis naar Pakistan en uw gemiste vlucht. Ook wordt hierin vermeld dat het niet mogelijk is dit officieel te bevestigen omdat uw paspoort werd ingehouden in de luchthaven.

De kopieën van twee facturen van Huma Travel dd. 15 augustus 2018 en 21 augustus 2018 en de kopieën van bagagelabels bevestigen enkel uw verklaringen over de vluchten die u hebt genomen om u van België naar Pakistan te verplaatsen, waaraan in deze beslissing niet wordt getwijfeld.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen :

"het artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet ; van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting en de motiveringsplicht Manifeste beoordelingsfout."

Verzoeker benadrukt vooreerst dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met het feit dat hij analfabeet is, dat hij geheugenproblemen heeft ten gevolge van trauma's opgelopen in zijn land van herkomst en in België wacht op het opstarten van therapie bij een traumapsycholoog (verzoekschrift, stuk 2). Dit verklaart verzoekers tegenstrijdige verklaringen en zijn onvermogen om een beschrijving te geven van het Pakistaans hospitaal waar zijn vader werd opgenomen.

Verzoeker benadrukt verder dat hij van 20 augustus tot 24 september 2018 samen met zijn ouders in Pakistan heeft verbleven, omwille van de medische problemen van zijn vader. Hij heeft ter staving van deze verklaringen de paspoorten van zijn ouders en een medisch certificaat van 19 september 2018 neergelegd. De commissaris-generaal heeft echter geen rekening gehouden met deze documenten en laat na om te motiveren waarom zij niet volstaan als bewijs van het verblijf van verzoeker en zijn ouders in Pakistan.

Verzoeker merkt vervolgens nog op dat hij op 20 september 2018 vanuit Pakistan naar huis wilde reizen, doch zijn vlucht gemist heeft, waardoor hij genoodzaakt was in een hotel/restaurant te overnachten. Op 24 september kon hij terugkeren vanuit Pakistan, waarna hij op 25 september 2018 op de luchthaven van Zaventem landde (verzoekschrift, stuk 3). Vervolgens werd hij overgebracht naar het gesloten centrum 127bis. Verzoeker voert aan dat hij totaal overstuur en in paniek was, omdat hij een vrees voor vervolging heeft door de taliban bij een terugkeer naar Afghanistan. De commissaris-generaal heeft echter geen rekening gehouden met verzoekers gemoedstoestand, met name zijn grote paniek en vermoeidheid, die verklaart waarom er sprake is van tegenstrijdige verklaringen in zijn hoofde.

Verzoeker meent dan ook dat de commissaris-generaal niet op afdoende wijze bewijst dat verzoeker daadwerkelijk teruggekeerd is naar Afghanistan, hetgeen verzoeker ook ontkent. De commissaris-generaal stelt aldus onterecht dat verzoekers persoonlijk gedrag erop wijst dat hij geen vervolging vreest in zijn land van herkomst.

Verzoeker benadrukt verder nog dat hij voor zijn vlucht naar België werkzaam was bij de ANCOP en ten gevolge van deze werkzaamheden vervolgd werd door de taliban. De commissaris-generaal toont niet aan dat er anno 2019 in zijn hoofde geen sprake meer zou zijn van een risico op vervolging door de taliban bij terugkeer naar zijn land van herkomst, aldus verzoeker.

De commissaris-generaal toont evenmin aan dat er sprake is van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker wijst er verder nog op dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Afghanistan heeft nagelaten om enerzijds rekening te houden met het "*subjectieve element van verzoekers angst/vrees*" en anderzijds met de objectieve informatie waaruit blijkt dat de taliban in Afghanistan nog steeds medewerkers van ANCOP effectief viseert. Hij verwijst hierbij naar en citeert uit het UNHCR "*Handbook on procedures and criteria for determining refugee status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*". Verzoeker wijst erop dat uit het door hem neergelegde attest van zijn huisarts (verzoekschrift, stuk 2) blijkt dat hij in België te kampen heeft met stressklachten en angst, gelinkt aan traumatische ervaringen opgedaan in Afghanistan in 2016 en het feit dat zijn familie nog steeds in gevaar zijn in Afghanistan. De commissaris-generaal motiveert niet waarom hiermee geen rekening wordt gehouden.

Verzoeker voert ten slotte nog aan dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de commissaris-generaal zijn nood aan internationale bescherming aan de hand van dit artikel heeft getoetst. Hij meent dat de commissaris-generaal, alvorens zijn vluchtelingenstatus in te trekken, een onderzoek dient te voeren naar de politieke situatie en naar de mensenrechtensituatie in Afghanistan.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende documenten toe aan het verzoekschrift:

- een attest van verzoekers huisarts L. De Loose van 5 februari 2019 (stuk 2);
- bagagelabels van verzoekers vlucht van Abu Dhabi naar Brussel (stuk 3).

De Raad merkt op dat stuk 3 reeds werd neergelegd en zich in het administratief dossier bevindt (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 22, nr. 24).

2.1.3. In een aanvullende nota van 8 juli 2019 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- UNHCR "*Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*" van 30 augustus 2018;
- EASO-rapport "*Afghanistan Security Situation*" van december 2017;
- COI Focus "*Afghanistan Security Situation in Kabul City*" van Cedoca van 15 mei 2019;
- EASO-rapport "*Afghanistan Security Situation Update*" van mei 2018;
- EASO-rapport "*Afghanistan Security Situation*" van juni 2019;
- EASO-rapport "*Country Guidance Afghanistan*" van juni 2019.

2.1.4. In een aanvullende nota van 10 juli 2019 legt verzoeker een uittreksel neer uit de UNHCR "*Guidelines*" van 30 augustus 2018 en betoogt dat hieruit blijkt dat een intern vestigingsalternatief naar Kabul uitgesloten is.

2.2. Overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet is de commissaris-generaal bevoegd om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 van de Vreemdelingenwet in te trekken.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet.

Dit artikel luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de vluchtelingenstatus in:*

(...)

2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.”

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

In casu stelt de Raad vast dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 25 september 2018 in de luchthaven van Zaventem werd gecontroleerd door de luchtvaartpolitie, naar aanleiding van zijn retourvlucht vanuit Abu Dhabi. Bij deze controle bleek dat verzoekers Belgische reisdocument een inreisstempel bevat voor Pakistan op 20 augustus 2018 en een uitreisstempel voor Pakistan op 24 september 2018. Na nazicht van verzoekers gsm tijdens deze controle werd evenwel een foto teruggevonden van een Afghaans paspoort op naam van H.M.Q., geboren op 9 oktober 1990, met daarin een uitreisstempel van Afghanistan gedateerd op 16 september 2018 (Landeninformatie, stuk 23, nrs. 6-8). Verzoeker verklaarde bij deze controle alsook tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk dat dit Afghaanse paspoort zijn paspoort betreft (*Ibid.*, nr. 6; Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 7).

Aldus stelt de Raad vast dat aan verzoeker destijds in 2016 de vluchtelingenstatus werd toegekend op grond van verkeerd weergegeven en valse verklaringen. Verzoeker verklaarde bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming in België immers dat zijn naam Y.M.Q. was, geboren op 1 januari 1992 (Dossier overgemaakt aan CGVS, “*bijlage 26*”). Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat ze op Afghaanse paspoorten de naam van de vader (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 21-22), zijnde H. als achternaam vermelden, doch verzoeker verklaart hiermee nog niet waarom hij bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming vermeldde dat hij Y. als achternaam had. De Raad is van oordeel dat van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat de door hem in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming opgegeven naam overeenstemt met de naam zoals vermeld op zijn officiële Afghaanse identiteitsdocumenten. Verzoeker verklaarde tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud op 23 maart 2016, toen hem gevraagd werd of hij ooit een andere naam gebruikt had, bijvoorbeeld om te reizen, bovendien uitdrukkelijk “*nee*” (CGVS-gehoorverslag, stuk 15, p. 2).

Hierbij dient verder opgemerkt te worden dat verzoeker naliet om dit Afghaanse paspoort neer te leggen tijdens zijn verzoek om internationale bescherming, hoewel dit paspoort werd uitgegeven één jaar voor verzoekers vermeende vertrek uit Afghanistan, op 14 april 2015. Bovendien werd in de bestreden beslissing terecht geoordeeld dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over de vindplaats van zijn paspoort: *“Bovendien moet worden gewezen op uw tegenstrijdige verklaringen omtrent de plek waar u uw Afghaans paspoort had achtergelaten voor uw vertrek naar België om er een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Zo liet u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 23.03.2016 optekenen dat men uw paspoort thuis niet kon vinden wanneer u werd gevraagd wat er met uw paspoort was gebeurd (CGVS dd. 23.03.2016, p. 16). Op 19 november 2018 verklaart u op het CGVS dan weer dat u uw Afghaans paspoort bij een zekere At. heeft achtergelaten nadat u wegvluchtte van mawlawi T. (CGVS dd. 19.11.2018, p. 8). Uw verklaring dat u was vergeten dat uw paspoort bij deze A. was (CGVS dd. 19.11.2018, p. 7), kan niet worden gevolgd. Het betreft immers een essentieel element in uw asielrelaas.”* Verzoeker laat bovendien tot op vandaag na om dit Afghaanse paspoort neer te leggen, hoewel hem dit uitdrukkelijk gevraagd werd tijdens het persoonlijk onderhoud (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 26). De Raad is van oordeel dat hieruit kan blijken dat verzoeker moedwillig de Belgische asielinstanties tracht te misleiden door zijn officiële Afghaanse paspoort en de relevante informatie die dit document vervat voor de beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming, te verbergen.

In de bestreden beslissing werd bovendien terecht vastgesteld dat verzoeker tevens valse verklaringen heeft afgelegd over zijn herkomst en familiaal netwerk in Afghanistan, zijnde over (i) zijn oom en (ii) de woonplaats van zijn ouders.

Dergelijke informatie is essentieel voor de beoordeling van verzoekers nood aan internationale bescherming in België. De motivering van de bestreden beslissing hierover wordt *in se* niet betwist in het verzoekschrift, zodat deze pertinente en correcte motivering, die steun vindt in het administratief dossier, integraal wordt overgenomen door de Raad: *“Hieromtrent moet worden gewezen op tegenstrijdige verklaringen omtrent het aantal ooms dat u heeft. Zo verklaarde u op 23 maart 2016 dat u geen enkel oom of tante heeft (CGVS dd. 23.03.2016, p. 7). Ook wanneer hierna werd gevraagd of uw vader broers of zussen heeft en wanneer later werd gevraagd of uw moeder broers of zussen heeft, ontkende u dit beide keren (CGVS dd. 23.03.2016, p. 7). Wanneer hierna werd gevraagd naar de reden waarom uw beide ouders enig kind zijn, antwoordt u dat dat het werk van God is, dat ze misschien zijn gestorven en vraagt u zich af hoe u het zou kunnen weten omdat u toen nog niet geboren was (CGVS dd. 23.03.2016, p. 7). Op 19 november 2018 daarentegen stelt u dat u één oom langs moederskant heeft (CGVS dd. 19.11.2018, p. 5). Meer bepaald is hij de halfbroer van uw moeder en beweert u dat hij niet overeenkomt met jullie (CGVS dd. 19.11.2018, p. 5). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt u dat het geen oom is die nuttig is, dat u hem jarenlang niet meer gezien heeft en dat jullie na vele jaren te weten kwamen dat hij was gelokaliseerd (CGVS dd. 19.11.2018, p. 25). Echter, deze beweringen verschonen niet de vaststelling dat u op 23 maart 2016 heeft bevestigd dat u uw moeder enig kind was.*

Tevens legt u vage verklaringen af over waar deze oom langs moederskant zou verblijven. Eerst stelt u dat u niets weet over zijn whereabouts en dat hij waarschijnlijk in Kabul leeft (CGVS dd. 29.11.2018, p. 6). Wanneer u later wordt gevraagd waar deze oom leeft, antwoordt u dat sommige mensen van de origine van uw moeder haar zeiden dat haar broer was gevonden, maar dat ze niet weten of hij in Kabul dan wel in Baghlan is (CGVS dd. 29.11.2018, p. 26). Het is zeer vreemd dat uw oom na vele jaren zou zijn gelokaliseerd maar dat u niet weet waar hij dan verblijft.

Daarnaast moet worden vastgesteld dat u zowel op 23 maart 2016 als op 19 november 2018 liet optekenen dat uw ouders nog steeds in uw dorp Harwa wonen (CGVS dd. 23.03.2016, p. 5 & CGVS dd. 19.11.2018, p. 4). Dit is het dorp waar u uw hele leven zou hebben gewoond (Verklaring DVZ, punt 10) Echter, op een kopie van een medisch attest op naam van uw vader waarin vermeld staat dat hij van 15 tot 25 juni 2015 was opgenomen in het ziekenhuis in Peshawar wordt “Jalalabad” vermeld als het adres van uw vader (document 19). Hierbij moet tevens worden opgemerkt dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud een enveloppe hebt voorgelegd die u werd opgestuurd door uw vader (CGVS dd. 23.03.2016, p. 15). Hoewel uw vader daarop als adres het district Qarghayi in de provincie Laghman heeft opgegeven, verwijst de postcode die bij dit adres werd vermeld naar Jalalabad, de provinciehoofdstad van Nangarhar.”

Op een verzoeker om internationale bescherming rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over dit verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over dit verzoek. De instanties mogen van verzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit en relevante familieleden.

In casu blijkt verzoeker ten aanzien van de Belgische instanties nooit vermeld te hebben dat zijn officiële Afghaanse paspoort een andere naam bevat dan deze die hij opgaf in het kader van zijn procedure tot het bekomen van internationale bescherming. De Raad merkt nog op dat de door verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten verder geen melding maken van verzoekers achternaam, zodat deze documenten verzoekers identiteit evenmin kunnen bevestigen. Verzoeker heeft aldus zijn identiteit niet aannemelijk kunnen maken. Verzoeker laat bovendien na zijn paspoort, het document dat als zijn meest valabele identiteitsdocument kan worden beschouwd, aan de Belgische instanties voor te leggen. Verzoeker heeft bovendien leugenachtige verklaringen afgelegd over zijn familiaal netwerk in Afghanistan. Voorgaande vaststellingen in verband met verzoekers identiteit en familiaal netwerk in Afghanistan betreffen constitutieve elementen van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

In de bestreden beslissing werd bovendien terecht geoordeeld dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat verzoeker tijdens zijn verblijf in het buitenland van 20 augustus 2018 tot 24 september 2018 voor minstens een bepaalde periode teruggekeerd is naar Afghanistan.

Verzoeker ontkent in zijn verzoekschrift dat hij naar Afghanistan zou zijn teruggekeerd en volhardt in zijn verklaringen dat hij enkel naar Pakistan is teruggekeerd en heeft verbleven omwille van de medische problemen van zijn vader en dat deze verklaringen gestaafd worden door de door hem neergelegde documenten.

Verzoeker doet met dit verweer echter geen afbreuk aan het geheel van de pertinente en correcte motieven van de bestreden beslissing, die deugdelijk zijn en steun vinden in het administratief dossier, waaruit genoegzaam blijkt dat uit het geheel van verzoekers verklaringen, de door hem neergelegde stukken en de informatie beschikbaar in het administratief dossier die werd overgemaakt door de luchtvaartpolitie van Zaventem blijkt dat verzoeker minstens voor een bepaalde periode teruggekeerd is naar Afghanistan.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen tracht te minimaliseren door aan te voeren dat hij analfabeet is, merkt de Raad op dat verzoeker tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op 23 maart 2016 verklaarde dat hij gedurende zes jaar naar school geweest is (CGVS-gehoorverslag, stuk 15, p. 4), zodat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers huidige verklaringen over zijn analfabetisme. Dergelijke opportunistische wijziging in verzoekers verklaringen over zijn scholingsgraad toont verder aan dat verzoeker de Belgische instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming bewust tracht te misleiden.

Waar verzoeker andermaal verwijst naar zijn geheugenproblemen, merkt de Raad op dat, hoewel verzoekers psychische problemen *in se* niet worden betwist, verzoeker hiermee niet aantoonde dat zijn cognitieve geheugen dermate is aangetast dat hij niet in staat zou zijn een coherent en consistent relaas naar voren te brengen. Zoals gebleken is uit de bestreden beslissing kan dit niet blijken uit de door verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud neergelegde medische attesten. Het thans neergelegde documenten van zijn huisarts waaruit blijkt dat verzoeker op een wachtlijst staat voor consultatie bij een traumapsycholoog kan geen afbreuk doen aan deze beoordeling, gezien dit andermaal louter aantoonde dat verzoeker psychische problemen kent, doch geen verder zicht kan bieden op verzoekers vermogen om een coherent en consistent relaas naar voren te brengen. De Raad merkt bovendien nog op dat dergelijke psychologisch attesten geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin verzoeker zijn psychische problemen opliep. Een arts of psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde mentale gesteldheid is ontstaan.

Waar verzoeker nog opmerkt dat de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen te wijten zijn aan zijn vermoeidheid en paniek na zijn gemiste vlucht en opsluiting in het gesloten centrum, merkt de Raad op dat het persoonlijk onderhoud waarbij verzoekers terugkeer werd besproken, plaatsvond op 19 november 2018, meer dan één maand na verzoekers gemiste vlucht en zijn opsluiting in het gesloten centrum bij zijn terugkeer op 25 september 2019. Verzoeker toont aldus niet aan dat dergelijke feiten nog een invloed zouden hebben gehad op verzoekers vermogen om een coherent en consistent relaas naar voren te brengen tijdens het persoonlijk onderhoud. Het loutere feit dat verzoeker in paniek was omdat hij angst heeft om teruggestuurd te worden naar Afghanistan toont evenmin aan dat verzoekers cognitieve vermogen dermate is aangetast waardoor hij niet in staat zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen.

Volgende motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Uit de informatie terug te vinden in het administratief dossier blijkt dat u teruggekeerd bent naar Afghanistan. Meer bepaald werd een uitreisstempel voor Afghanistan dd. 16 september 2018 evenals een inreisstempel voor Pakistan voor diezelfde dag (zie administratief dossier) aangetroffen op de foto's van een Afgaans paspoort waarover u verklaart dat dit uw paspoort is en die u bewaarde in uw telefoon (CGVS dd. 19.11.2018, p. 7). Dit betekent dat u naar Afghanistan bent teruggekeerd en op 16 september 2018 van Afghanistan naar Pakistan bent gereisd. Bovendien heeft u aan de luchthavenpolitie van Zaventem toegegeven dat u één maand in Kabul heeft verbleven (bijlage 1 aan PV Nr (...); zie administratief dossier).

(...)

Teneinde u de kans te bieden argumenten voor het eventuele behoud van uw vluchtelingenstatus aan te brengen, werd u op 19 november 2018 gehoord door het CGVS. De redenen die u heeft aangebracht voor het behoud van uw status kunnen een behoud van uw internationale beschermingsstatus echter niet wettigen.

Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw actuele bewering dat u niet naar Afghanistan bent teruggekeerd maar dat u van 20 augustus 2018 tot 24 september 2018 enkel in Pakistan hebt verbleven (CGVS dd. 19.11.2018, p. 7).

Hieromtrent moet vooreerst worden gewezen naar uw opeenvolgende tegenstrijdige verklaringen over de redenen waarom u naar Pakistan bent gereisd.

Zo heeft u tegen de luchthavenpolitie in Zaventem verklaard dat u “gewoon op vakantie” bent geweest in Islamabad, dat u er de toerist heeft uitgehangen en dat u er een vriend met de naam A.U.R. heeft bezocht (fiche terugkeer land van herkomst). Toen de luchthavenpolitie u hierover bijkomende vragen stelde, bleek evenwel dat u niet in staat was om mee te delen wie u had ontmoet of wat u allemaal had bezocht en u geen foto's van uw vakantie kon tonen (fiche terugkeer land van herkomst). Op het CGVS verklaarde u dan weer dat u naar Pakistan bent gereisd om voor uw zieke vader in een ziekenhuis in Peshawar te zorgen (CGVS dd. 19.11.2018, p. 7, 9 & 11). Bijgevolg heeft u niet alleen tegenstrijdige verklaringen gegeven over de reden van uw reis naar Pakistan maar ook over de plaats waar u in Pakistan zou hebben verbleven.

In verband met uw verklaard verblijf in Pakistan om voor uw zieke vader te zorgen moet bovendien worden gewezen op onderlinge tegenstrijdige verklaringen hieromtrent, evenals tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de door u neergelegde documenten en tegenstrijdigheden tussen uw neergelegde documenten onderling.

Zo moet worden opgemerkt dat u stelt dat uw ouders vijf dagen na u in Pakistan zijn aangekomen en dat uw vader ongeveer 20 dagen in het ziekenhuis verbleven heeft (CGVS dd. 19.11.2018, p. 10). Aangezien uit de kopieën van uw Belgisch reisdocument blijkt dat u in Pakistan bent toegekomen op 20 augustus 2018 (bijlage 1 aan PV Nr (...) & fiche terugkeer land van herkomst), houdt dit in dat uw ouders rond 25 augustus 2018 in Pakistan zouden zijn toegekomen. Echter, uit de kopieën van de door u neergelegde pagina's van de paspoorten van uw vader en uw moeder blijkt dat ze pas op 16 september 2018 van Afghanistan naar Pakistan zijn gereisd en dat ze op 20 september 2018 naar Afghanistan zijn teruggekeerd (document 19). Bijgevolg zijn ze pas 27 dagen na uw aankomst in Pakistan in dit land aangekomen en zijn ze slechts vier dagen in Pakistan gebleven. Dit is niet verenigbaar met uw verklaringen hieromtrent.

Bovendien is dit vastgesteld verblijf van uw ouders in Pakistan van 16 tot 20 september 2018 niet verenigbaar met de inhoud van het medisch certificaat van het Northwest General Hospital dd. 19 september 2018. Daarin wordt namelijk vermeld dat uw vader omwille van een hartoperatie in het ziekenhuis is opgenomen van 22 augustus 2018 tot 19 september 2018 (document 21). Betreffende dit medisch certificaat moet bovendien worden opgemerkt dat de inhoud ervan zeer gesolliciteerd overkomt. Met name stelt dit attest dat H., vader van M.Q.Y. - u dus -, is opgenomen, dat uw vader gedurende deze periode iemand nodig had om voor hem te zorgen en dat zijn zoon M.Q.Y. - u dus- bij hem is gebleven gedurende deze periode. Dit medisch certificaat van het Pakistaans Northwest General Hospital kan de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen aangezien documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Bovendien moet worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd), blijkt dat corruptie in Pakistan zeer groot is en dat er gemakkelijk Pakistaanse 'officiële' en niet officiële documenten, zoals ziekenhuiscertificaten en medische voorschriften, kunnen verkregen worden.

Hetzelfde dient te worden opgemerkt in verband met de door u neergelegde negen foto's van medische attesten, een cd-rom en echo's (document 19). Betreffende deze foto's van medische attesten en echo's moet bovendien nog worden opgemerkt dat ze dermate klein zijn afgedrukt waardoor het overgrote deel niet leesbaar is. De data die wel leesbaar zijn betreffen data van 2015.

Bovendien moet worden opgemerkt dat uw verklaringen over het ziekenhuis waarin uw vader bijna een maand zou zijn opgenomen erg gebrekkig zijn en moeilijk in overeenstemming zijn te brengen met de door u voorgelegde documenten. Zo stelt u dat uw vader toen opgenomen in het Complex ziekenhuis in Peshawar en dat u niet weet of dit ziekenhuis nog een andere naam heeft (CGVS dd. 19.11.2018, p. 11). Echter, in de door u neergelegde kopieën van medische attesten wordt niet het Complex ziekenhuis vermeld doch het Northwest General Hospital (zie documenten 19 & 21).

Tevens kent u niet de naam van de behandelende arts van uw vader in dit ziekenhuis (CGVS dd. 19.11.2018, p. 12). Ook moet worden vastgesteld dat u zeer vaag blijft wanneer u wordt gevraagd om de buitenkant van het Complex ziekenhuis – het ziekenhuis waar volgens u uw vader was opgenomen - te beschrijven. Meer bepaald vraagt u zich eerst af hoe u het kunt beschrijven (CGVS dd. 19.11.2018, p. 20). Wanneer vervolgens wordt gevraagd naar de kleur en of de gevel gemaakt is van glas, beton dan wel stenen, antwoordt u dat er beton en glas is gebruikt (CGVS dd. 19.11.2018, p. 20).

Dit is een zeer vage beschrijving. Hierna wordt door de protection officer gezegd dat u preciezer moet zijn en vraagt uw advocaat in het Engels aan u of het groot, hoog, dan wel breed was, of het verschillende gebouwen waren of verschillende verdiepingen had (CGVS dd. 19.11.2018, p. 20). Vervolgens wordt door de protection officer nog het voorbeeld gegeven dat het gebouw waar u zich tijdens het persoonlijk bevond - met name de WTC II – hoog is, veel verdiepingen heeft en bruin is met veel glas, antwoordt u dat een persoon, wanneer die naar iemand gaat, de ramen niet telt (CGVS dd. 19.11.2018, p. 20). Hierna zegt uw advocaat aan u dat er een verschil is tussen twee en tien (CGVS dd. 19.11.2018, p. 20). Wanneer meteen hierna de protection officer zegt dat ze het in het algemeen wil weten en dat ze u niet vraagt om de ramen te tellen, antwoordt u dat er een gebouw is dat omgeven is met een muur, dat u geen appartement heeft, dat u de kleur ervan niet gezien heeft en dat wanneer u 's nachts iets eet de volgende dag niet meer weet wat u heeft gegeten (CGVS dd. 19.11.2018, p. 20). Wanneer u hierna gevraagd wordt of u niet de kleur dan wel iets anders van dat ziekenhuis kent, stelt u dat het een witte kleur is en stelt u dat het lang geleden is (CGVS dd. 19.11.2018, p. 20). Later specificereert u dat de binnenkant van het ziekenhuis wit was maar dat u nooit de kleur aan de buitenkant heeft gezien (CGVS dd. 19.11.2018, p. 20 & 21). Bovenstaande vage antwoorden over de buitenkant van het ziekenhuis, bevestigt verder dat u in augustus/september 2018 niet in dat ziekenhuis in Peshawar heeft vertoefd.

Tevens moet worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent de wherabouts van uw vader na zijn verklaard ontslag uit het ziekenhuis in Pakistan. Wanneer u werd gevraagd naar waar uw vader ging na zijn ontslag uit het ziekenhuis, stelt u dat jullie toen een tijdje in een huis van uw vriend bleven en dat u, toen uw vlucht richting België zou vertrekken, zei dat ze terug naar huis konden en dat u het vliegtuig moest nemen (CGVS dd. 19.11.2018, p. 10). Uit deze verklaring blijkt duidelijk dat na het ontslag van uw vader uit het ziekenhuis, uw ouders nog tot uw vlucht samen met u in een huis van een vriend van u zijn gebleven. Echter, wanneer later wordt gevraagd bij wie u exact verbleven heeft na het ontslag van uw vader uit het ziekenhuis, verklaart u dat u naar de luchthaven ging, dat u uw vlucht miste en dat u een paar dagen in een restaurant verbleef (CGVS dd. 16.11.2018, p. 16). Wanneer u hierna wordt gevraagd waar u sliep de nacht nadat uw vader het ziekenhuis had verlaten, stelt u dat u naar een hotel ging en dat u die nacht in dat hotel doorbracht (CGVS dd. 16.11.2018, p. 16). Deze verklaring is niet verenigbaar met uw eerdere verklaring als zou u samen met uw ouders in een huis van uw vriend hebben verbleven. Wanneer later wordt gevraagd of u nog enkele dagen samen met uw vader doorbracht na zijn ontslag uit het ziekenhuis dan wel dat uw vader meteen terug naar Afghanistan terugkeerde, stelt u dat jullie toen medicatie kochten, dat het heel warm was in Peshawar en dat u hen zei dat ze terug konden (CGVS dd. 19.11.2018, p. 19). Wanneer vervolgens wordt doorgevraagd of uw ouders na het ontslag van uw vader uit het ziekenhuis nog in Peshawar bleven, stelt u dat ze terugkeerden en bevestigt u dat ze dezelfde dag van het ontslag uit het ziekenhuis terugkeerden naar hun thuisland (CGVS dd. 19.11.2018, p. 19). Ook deze verklaring is niet verenigbaar met uw eerste verklaring hieromtrent. Geconfronteerd met uw eerste verklaring hierover, antwoordt u slechts naast de kwestie. U stelt u dat u zei dat u na uw komst naar Pakistan wachtte op uw vader en dat u dan wat nachten spendeerde (CGVS dd. 19.11.2018, p. 20). Deze verklaring gaat evenwel over de vijf nachten dat u alleen in Pakistan zou zijn gebleven, voor de aankomst van uw ouders in Pakistan.

Hieromtrent moet ook worden opgemerkt dat uw ouders volgens hun in- en uitreisstempels in de kopieën van de pagina's van hun paspoorten Pakistan hebben verlaten op 20 september 2018 (zie document 19). Dit is dezelfde dag als wanneer u normaal gezien van Pakistan terug naar België zou zijn gevlogen, mocht u uw vlucht niet hebben gemist (CGVS 19.11.2018, p. 9). De datum van deze gemiste vlucht wordt bevestigd in de door u neergelegde e-mail betreffende vluchtgegevens dd. 19 augustus 2018 en dd. 20/21 september 2018 (documenten 7 & 27).

Omwille van het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat uw vader ongeveer vijf dagen na u in Pakistan aankwam en er 20 dagen in een ziekenhuis zou hebben verbleven. Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaring als zou u in die periode voor uw zieke vader in het ziekenhuis in Peshawar hebben gezorgd.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat u uiteindelijk aan de luchthavenpolitie in Zaventem heeft toegegeven dat u gedurende één maand in Kabul heeft verbleven (bijlage 1 aan PV Nr (...); zie administratief dossier). Wanneer u op het CGVS geconfronteerd wordt met deze verklaring, ontkent u bovenstaande verklaring en stelt u dat u de persoon die dit heeft beweerd wilt spreken (CGVS dd. 19.11.2018, p. 25). Ook stelt u dat u niet goed Nederlands spreekt en dat u foto's heeft die kunnen aantonen dat u in Pakistan was (CGVS dd. 19.11.2018, p. 25).

Betreffende uw verklaarde gebrekkige kennis van het Nederlands moet worden opgemerkt dat u wel degelijk in staat bent om u in matig Nederlands uit te drukken (CGVS dd. 19.11.2018, p. 30).

Bijgevolg kan bovenstaande zware tegenstrijdigheid niet te wijten zijn aan mogelijke misverstanden tijdens uw interview in Zaventem.

In verband met uw verklaring dat u foto's heeft die kunnen aantonen dat u in Pakistan was, moet worden opgemerkt dat uit de door u neergelegde twee foto's van screenshots van uw gsm en kopieën van 16 foto's (documenten 18 & 19), niet op te maken is of deze foto's in Pakistan dan wel in Afghanistan zijn genomen. Hetzelfde dient te worden opgemerkt over de foto's - deze foto's zijn ook terug te vinden in document 19 - en de twee video's die u heeft getoond op het CGVS (CGVS dd. 19.11.2018, p. 14). Zelfs al zou geloof gehecht worden aan uw bewering dat deze foto's en video's in Pakistan zijn gemaakt, quod non, dan kunnen ze nog niet aantonen dat u in augustus/september 2018 niet bent teruggekeerd naar Afghanistan.

In verband met uw verklaring dat de persoon bij wie u uw Afghaans paspoort had achtergelaten, u de foto van uw Afghaans paspoort met een uitreisstempel voor Afghanistan en een inreisstempel voor Pakistan dd. 16 september 2018 dd. 16 september 2018 heeft opgestuurd, moet worden opgemerkt dat u niet weet om welke reden deze persoon u deze foto zou hebben gestuurd, noch waarom hij uw Afghaans paspoort zou hebben gebruikt (CGVS dd. 19.11.2018, p. 8). Echter, het is onwaarschijnlijk dat iemand uw Afghaans paspoort zou gebruiken en u een foto van een uitreisstempel voor Afghanistan en een inreisstempel voor Pakistan dd. 16 september 2018 zou sturen zonder u hierover enige duiding te geven en zonder te reageren op uw pogingen tot contact met hem, zoals u beweert (CGVS dd. 19.11.2018, p. 8).

Bovendien moet worden gewezen op uw tegenstrijdige verklaringen omtrent de plek waar u uw Afghaans paspoort had achtergelaten voor uw vertrek naar België om er een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Zo liet u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 23.03.2016 optekenen dat men uw paspoort thuis niet kon vinden wanneer u werd gevraagd wat er met uw paspoort was gebeurd (CGVS dd. 23.03.2016, p. 16). Op 19 november 2018 verklaart u op het CGVS dan weer dat u uw Afghaans paspoort bij een zekere At. heeft achtergelaten nadat u wegluchtte van mawlawi T. (CGVS dd. 19.11.2018, p. 8). Uw verklaring dat u was vergeten dat uw paspoort bij deze A. was (CGVS dd. 19.11.2018, p. 7), kan niet worden gevolgd. Het betreft immers een essentieel element in uw asielrelaas.

Er werd u op 19 november 2018 meegedeeld dat de Protection Officer uw Afghaans paspoort wilde zien (CGVS dd. 19.11.2018, p. 9). U kreeg 10 werkdagen om alle gevraagde documenten, waaronder uw Afghaans paspoort, binnen te brengen (CGVS dd. 19.11.2018, p. 26). Echter, tot op heden heeft het CGVS uw Afghaans paspoort niet ontvangen.

Omwille van het geheel van bovenstaande vaststellingen omtrent uw Afghaans paspoort wordt zeer ernstig vermoed dat u uw Afghaans paspoort, het identiteitsdocument bij uitstek, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld het moment waarop u Afghanistan opnieuw heeft betreden, verborgen te houden.

Aangezien uw verklaringen over uw verblijf in Pakistan niet aannemelijk zijn, in uw Afghaans paspoort een uitreisstempel uit Afghanistan dd. 16 september 2018 werd teruggevonden en u tegen de luchthavenpolitie in Zaventem uiteindelijk heeft toegegeven dat u één maand in Kabul heeft verbleven (bijlage 1 aan PV Nr (...)), wordt zeer ernstig vermoed dat u meteen na uw aankomst in Pakistan op 20 augustus 2018 (zie uitreisstempels in uw Belgisch reisdocument in fiche terugkeer land van herkomst) naar Kabul in Afghanistan bent gereisd tot u op 16 september 2018 Afghanistan weer verlaten heeft en naar Pakistan bent gereisd (zie in- en uitreisstempels in uw Afghaans paspoort in fiche terugkeer land van herkomst).

Bevestiging van dit vermoeden wordt gevonden in de in- en uitreisstempels die te zien zijn op de door u neergelegde kopieën van pagina's van de paspoorten van uw ouders en die overeenkomen met uw in- en uitreisstempels. Meer bepaald blijkt hieruit dat zowel uw vader als uw moeder op 17 augustus 2018 van Afghanistan naar Pakistan zijn gereisd. Vervolgens zijn ze op 20 augustus 2018 - dit is ook de dag dat u in Pakistan bent aangekomen - van Pakistan naar Afghanistan gereisd. Daarna zijn ze op 16 september 2018 - dit is ook de dag dat er in uw Afghaans paspoort een uitreisstempel van Afghanistan en een inreisstempel voor Pakistan werd gezet – opnieuw van Afghanistan naar Pakistan zijn gereisd om vervolgens op 20 september 2018 terug te keren naar Afghanistan.

Omwille van het geheel van bovenstaande vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan uw beweerd ononderbroken verblijf in Pakistan van 20 augustus 2018 tot 24 september 2018 en wordt er vastgesteld dat u bent teruggekeerd naar Afghanistan waar u één maand in Kabul heeft verbleven, zoals u heeft toegegeven aan de luchtvaartpolitie.

Door tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS te blijven ontkennen dat u naar Afghanistan bent gereisd, biedt u geen zicht in welke omstandigheden u in Afghanistan hebt verbleven. Op een verzoeker rust de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie zodat het CGVS kan beslissen over de eventuele intrekking van de vluchtelingenstatus. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw terugkeer naar Afghanistan. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Uw persoonlijk gedrag, met name uw terugkeer naar Afghanistan amper twee jaar nadat de vluchtelingenstatus u in België werd toegekend, wijst erop dat u geen vervolging vreest in uw land van herkomst om welke reden dan ook. Uw terugkeer ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees op flagrante wijze.

In verband met uw tewerkstelling voor ANCOP als tweede en derde "satanman" dient te worden opgemerkt dat dit op zich niet volstaat om u de vluchtelingenstatus te laten behouden. Er dient op gewezen te worden dat u uw werkzaamheden gestaakt hebt en dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er actueel onvoldoende aanwijzingen zijn om te suggereren dat de taliban de motivatie en/of de operationele capaciteit heeft om 'low level collaborators' te vervolgen in Kabul of in andere gebieden buiten hun controle. Aangaande uw functie verklaart u namelijk zelf dat derde satanman de allerlaagste rang is binnen ANCOP en dat tweede satanman de rang is die er net boven staat (CGVS, p. 13 & 14), hetgeen bevestigd wordt door de objectief beschikbare informatie hieromtrent (zie administratief dossier). Tevens zijn er evenmin concrete aanwijzingen dat personen die naar de steden verhuizen en niet langer met de internationale gemeenschap of autoriteiten samenwerken, (nog langer) gevisieerd zouden worden door de taliban, waarvan de prioriteiten en operationele capaciteit zich in de steden beperkt tot 'high profile targets, ranking from serving government officials upwards' (EHRM, H. en B. vs. het V.K., 9 april 2013, § 97-98; EASO, COI report Afghanistan, Insurgent strategies – intimidation and targeted violence against Afghans, december 2012). Ook uit recente informatie in dit verband kan worden afgeleid dat hoewel de taliban over informanten beschikken in de Afghaanse hoofdstad, zij zich nog steeds richten op hoge profielen. Wat betreft lagere profielen zoals u – u werkte van 2010 tot 2015 als derde en tweede satanman voor ANCOP - blijft het risico eerder laag dat zij en/of hun familieleden door de taliban zouden worden gevisieerd (EASO, COI report, Afghanistan, Individuals targeted by armed actors in the conflict, december 2017, p. 61-64). Het risico om in de Afghaanse hoofdstad door uw belagers te worden gevisieerd kan volgens informatie wel hoger zijn indien er sprake zou zijn van een of andere persoonlijke vete, rivaliteit of conflict. Uit uw verklaringen kan echter geen enkele aanwijzing hiervoor worden afgeleid.

In verband met uw verklaringen op het einde van het persoonlijk onderhoud dd. 19 november 2018 nadat u werd gevraagd of u de vragen had begrepen, moet het volgende worden opgemerkt. Op deze vraag liet u optekenen dat u alle vragen begrepen had, maar dat sommige vragen verwarrend waren, dat u niet in een goede staat bent, dat u om vijf uur bent opgestaan en dat u niets heeft verzonnen (CGVS dd. 19.11.2018, p. 26). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd of u de tolk goed had begrepen, antwoordt u dat u de tolk begreep maar dat u sommige vragen niet kon begrijpen en dat u niet wist welk antwoord u moest geven omdat u gestresseerd was (CGVS dd. 19.11.2018, p. 26). Echter, wanneer u hierna wordt gevraagd welke vragen u niet begreep, stelt u dat u veel vragen niet begreep maar dat u ze bent vergeten (CGVS dd. 19.11.2018, p. 26). Deze verklaring wordt niet aanvaard. Immers, indien u werkelijk vele vragen niet had begrepen, kan redelijkerwijze worden verwacht dat u deze kunt benoemen. Bovendien werd u aan het begin van het persoonlijk onderhoud gezegd dat u onmiddellijk moest melden wanneer u iets niet begreep (CGVS dd. 19.11.2018, p. 3). Bovendien blijkt uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud dd. 19 november 2018 dat u wel degelijk in staat was om de vragen te beantwoorden.

In verband met uw verklaarde geheugenproblemen (CGVS dd. 19.11.2018, p. 26), moet worden opgemerkt dat dit een louter blote bewering betreft en dat u hieromtrent geen enkel tastbaar bewijs neerlegt. Ook uw verklaring dat u last had van stress tijdens het interview (CGVS dd. 19.11.2018, p. 26) kan geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen.

Het door u neergelegde attest van een huisarts dd. 21 november 2018 vermeldt dat u herhaaldelijk een consultatie had bij deze huisarts omwille van stressklachten en angst gelinkt aan traumatische ervaringen opgedaan in Afghanistan voor 2016 en aan het feit dat uw familie en kennissen nog steeds in gevaar zijn in Afghanistan. Ook stelt uw huisarts dat deze stressklachten en angst zich uit in depressieve stemming, fysieke klachten en nachtmerries (document 23). Echter, hierin wordt geen enkel gewag gemaakt van eventuele geheugenproblemen. Betreffende dit attest moet worden opgemerkt dat nergens uit dit attest blijkt dat u niet in staat zou zijn om uw verzoek om internationale bescherming op functionele en zelfstandige wijze te verdedigen. Er wordt in het attest weliswaar gewag gemaakt van stressklachten en angst, maar nergens wordt gesteld dat uw cognitief geheugen dermate zou zijn aangetast dat u niet in staat zou zijn om op een normale manier verklaringen af te leggen in het kader van uw asielprocedure. Aansluitend dient te worden opgemerkt dat uit het door u voorgelegde medische attest niet kan blijken dat de door u aangehaalde psychologische problemen u effectief verhinderen om uw rechten te kunnen doen gelden, noch dat deze een valabele reden vormen om niet aan uw verplichtingen te voldoen. Bovendien moet worden opgemerkt dat een arts afhankelijk is van de verklaringen van zijn patiënt wat betreft de symptomen.

(...)

In de verklaring van het ocmw Gent sd. wordt informatie gegeven over uw situatie in België. In verband met de stelling in deze brief dat u zich slecht voelt en dat zich dit vooral uit in het feit dat u niet goed slaapt, veel huilt en vaak pijn heeft, moet worden opgemerkt dat deze verklaringen enkel kunnen gebaseerd zijn op uw eigen verklaringen hieromtrent. Bovendien kunnen deze aangegeven problemen bovenstaande vastgestelde tegenstrijdigheden geenszins verhelderen. Deze redenering geldt tevens voor de kopie van een evaluatie van een activeringstraject dd. 27 november 2018 waarin wordt gesteld dat u met psychische problemen kampt en de brief van uw buddy dd. 17 november 2018 waarin hij vermeldt dat u nachtmerries heeft.”

De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekers terugkeer naar Afghanistan voldoende vaststaat. De Raad blijft dan ook in het gewisse over de redenen en de omstandigheden van verzoekers terugkeer naar Afghanistan. De vaststelling dat verzoeker geen zicht poogt te bieden op zijn verblijf en terugkeer naar Afghanistan en de redenen voor deze terugkeer, ondermijnt zijn verklaringen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming ten opzichte van Afghanistan. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekers persoonlijke gedrag, met name zijn terugkeer naar Afghanistan en zijn misleidende en leugenachtige verklaringen hierover, er verder op wijst dat verzoeker niet over een gegronde vrees voor vervolging beschikt ten aanzien van zijn land van herkomst, Afghanistan.

Verzoekers verweer dat de commissaris-generaal niet aantoont dat verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan niet geveiseerd zal worden omwille van zijn werkzaamheden bij de ANCOP gaat geheel voorbij aan de pertinente en terechte motivering in de bestreden beslissing waaruit genoegzaam blijkt dat dit profiel niet kan volstaan om bij een loutere aanwezigheid in Afghanistan een gegronde vrees aan te tonen. Verzoeker dient dit *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier in gebreke. In deze merkt de Raad bovendien nog op dat hierboven reeds werd vastgesteld dat de vluchtelingenstatus van verzoeker dient te worden ingetrokken op basis van verkeerd weergegeven of valse verklaringen met betrekking tot verzoekers identiteit, hetgeen tevens afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van verzoekers profiel bij de ANCOP.

Volgende motivering van de bestreden beslissing die betrekking heeft op de door verzoeker neergelegde documenten is bovendien pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“In de handgeschreven brief van uw buddy dd. 17 november 2018 vermeldt R.L. dat hij u helpt met het Nederlands onder de knie te krijgen. Ook wordt in deze brief beschreven wat u allemaal in België doet en heeft gedaan. Tevens wordt hierin geschreven over uw terugkeer naar Pakistan wegens humanitaire redenen, uw gemiste vlucht op 20 september 2018, uw nachtmerries en uw ongeletterdheid. Echter, deze verklaringen kunnen enkel gebaseerd zijn op uw verklaringen hieromtrent. Bijgevolg heeft dit document geen bewijswaarde.

De neergelegde aangiftes in de personenbelasting op uw naam, de brieven van het ocmw Gent dd. 25 januari en 13 juli 2018, de brief van de vdab dd. 15 juni 2018 en de brief van de stad Gent dd. 8 mei 2018 handelen louter over administratieve aspecten van uw leven in België. Deze documenten bevatten geen enkele informatie betreffende uw verklaarde problemen in Afghanistan.

De verklaring van het ocmw dd. 29.11.2018 vermeldt enkel uw verklaringen omtrent u reis naar Pakistan en uw gemiste vlucht. Ook wordt hierin vermeld dat het niet mogelijk is dit officieel te bevestigen omdat uw paspoort werd ingehouden in de luchthaven.

De kopieën van twee facturen van Huma Travel dd. 15 augustus 2018 en 21 augustus 2018 en de kopieën van bagagelabels bevestigen enkel uw verklaringen over de vluchten die u hebt genomen om u van België naar Pakistan te verplaatsen, waaraan in deze beslissing niet wordt getwijfeld."

Gelet op wat voorafgaat, wordt verzoekers vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet ingetrokken.

Gelet op hetgeen voorafgaat bestaan er geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers verwijzing naar de algemene mensenrechtenrechtensituatie is onvoldoende concreet om een nood aan internationale bescherming vast te stellen wat verzoeker betreft.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is. Dit blijkt genoegzaam uit de UNHCR's "*Eligibility Guidelines for assessing the International protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*" van 30 augustus 2018.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient erop gewezen dat uit artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in de hoofdstad Kabul te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

Uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 23, nrs. 13-16: aanvullende nota commissaris-generaal) blijkt dat Kabul over een internationale luchthaven beschikt en dat de wegen van de luchthaven naar de stad Kabul overdag in het algemeen als veilig worden beschouwd, zodat kan worden aangenomen dat verzoeker zich op een veilige manier toegang kan verschaffen tot deze stad.

Uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt tevens dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig.

Niettegenstaande het geweld in de stad Kabul slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie van de stad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de stad Kabul aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflictgerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totaal bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om de stad Kabul te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat in de stad Kabul relatief weinig burgerslachtoffers vallen ingevolge zelfmoord- en complexe aanslagen in verhouding tot het totale bevolkingsaantal.

Het gros van het geweld dat er in de stad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. Deze terreuraanslagen kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "*high profile*"-doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid.

Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk “*collateral damage*” onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Verder worden ook religieuze en tribale leiders die samenwerken met de overheid, moskeeën, leden van de clerus, alsook journalisten en mensenrechtenactivisten gevisieerd. Daarnaast heeft IS sinds 2016 een aantal grootschalige aanslagen gepleegd waarbij moskeeën en evenementen van de sjiiitische gemeenschap werden gevisieerd, zodat er geen sprake is van willekeurig geweld. Het geweld afkomstig van IS heeft immers een doelgericht karakter.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van “*open combat*” of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in de stad Kabul als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verder wordt er in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

“Zo moet worden opgemerkt dat u in 2018 naar Afghanistan bent teruggekeerd en dat u volgens uw eigen verklaringen bij de luchtvaartpolitie gedurende één maand in Kabul heeft verbleven (bijlage 1 aan PV Nr (...); zie administratief dossier). Bijgevolg bent u niet geheel onbekend met de Afghaanse hoofdstad.

Tevens legt u vage verklaringen af over waar deze oom langs moederskant zou verblijven. Eerst stelt u dat u niets weet over zijn whereabouts en dat hij waarschijnlijk in Kabul leeft (CGVS dd. 29.11.2018, p. 6). Wanneer u later wordt gevraagd waar deze oom leeft, antwoordt u dat sommige mensen van de origine van uw moeder haar zeiden dat haar broer was gevonden, maar dat ze niet weten of hij in Kabul dan wel in Baghlan is (CGVS dd. 29.11.2018, p. 26). Het is zeer vreemd dat uw oom na vele jaren zou zijn gelokaliseerd maar dat u niet weet waar hij dan verblijft.

Daarnaast moet worden vastgesteld dat u zowel op 23 maart 2016 als op 19 november 2018 liet optekenen dat uw ouders nog steeds in uw dorp Harwa wonen (CGVS dd. 23.03.2016, p. 5 & CGVS dd. 19.11.2018, p. 4). Dit is het dorp waar u uw hele leven zou hebben gewoond (Verklaring DVZ, punt 10) Echter, op een kopie van een medisch attest op naam van uw vader waarin vermeld staat dat hij van 15 tot 25 juni 2015 was opgenomen in het ziekenhuis in Peshawar wordt “Jalalabad” vermeld als het adres van uw vader (document 19). Hierbij moet tevens worden opgemerkt dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud een enveloppe hebt voorgelegd die u werd opgestuurd door uw vader (CGVS dd. 23.03.2016, p. 15). Hoewel uw vader daarop als adres het district Qarghayi in de provincie Laghman heeft opgegeven, verwijst de postcode die bij dit adres werd vermeld naar Jalalabad, de provinciehoofdstad van Nangarhar.

Een verzoeker heeft nochtans de verplichting om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem of haar is om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en relaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken.

Een verzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Daarnaast moet worden gewezen op uw uitgebreide talenkennis van verschillende talen die in Afghanistan worden gesproken.

Zo verklaart u naast Pashtou en Dari - dit zijn de twee officiële landstalen van Afghanistan – ook nog eens Pashayi te kunnen spreken, hetgeen ook een taal is die in Afghanistan wordt gesproken (CGVS dd. 19.11.2018, p. 6 ; zie administratief dossier). Deze talenkennis is een groot pluspunt in geval van een hervestiging in Kabul.

Tevens moet worden opgemerkt dat u in België heeft gewerkt. Zo kookte en waste u gedurende drie maanden af in een restaurant (CGVS dd. 19.11.2018, p. 23). Tevens heeft u als vrijwilliger gewerkt op de Gentse Feesten waar u pillaren installeerde (CGVS dd. 19.11.2018, p. 23). Deze laatste tewerkstelling wordt gestaafd aan de hand van de door u neergelegde vrijwilligersovereenkomst dd. 24 juni 2018 en de vrijwilligersovereenkomst dd. 26 juni 2018 (documenten 10 & 11). Deze werkervaringen kunnen een extra troef zijn bij het zoeken naar werk in Afghanistan.

Bovendien kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaring als zou u totaal ongeletterd zijn (CGVS dd. 19.11.2018, p. 6, 8, 9, 11 & 22). Eerder gaf u immers aan gedurende zes jaar naar school te zijn gegaan (CGVS dd. 23.03.2016, p. 4).

Men kan dus concluderen dat u niet enkel over de vaardigheden beschikt om in de stad Kabul aan de slag te gaan en er als zelfstandig jongeman een bestaan uit te bouwen, maar hiertoe hoogstwaarschijnlijk ook over de nodige contacten en ondersteuning beschikt.

Gevraagd naar uw mogelijkheden om zich in uw land van herkomst te hervestigen stelde u dat u dit niet kunt omwille van uw problemen die u verklaart te hebben gehad met de taliban (CGVS dd. 19.11.2018, p. 25). Zoals eerder in deze beslissing werd aangetoond, moet worden vastgesteld dat u in 2018 bent teruggekeerd naar Afghanistan en hoogstwaarschijnlijk naar Kabul, hetgeen aantoont dat er geen behoefte aan bescherming is.”

Daar waar verzoeker er in zijn aanvullende nota op wijst dat UNHCR stelt dat een intern vestigingsalternatief in het algemeen niet beschikbaar is in Kabul (“UNHCR considers that an IFA/IRA is generally not available in Kabul”), dient erop gewezen dat uit het geheel van de richtlijnen van UNHCR van 30 augustus 2018, alsook uit de informatie van EASO blijkt dat een intern vestigingsalternatief in de stad Kabul geenszins wordt uitgesloten voor iedere verzoeker. Er dient benadrukt te worden dat in de richtlijnen van UNHCR onder meer wordt gesteld als volgt: “[...] an assessment of the possibility of relocation to Kabul requires an assessment of both the relevance and the reasonableness of this proposed area of relocation. In addition, if an IFA/IRA to Kabul is considered in asylum procedures, all relevant general and personal circumstances regarding the relevance and reasonableness of Kabul as a proposed area of relocation for the particular applicant must be established to the extent possible and must duly be taken into account.” (vrije vertaling: de beoordeling van de mogelijkheid van hervestiging naar Kabul vereist een beoordeling van zowel de relevantie als de redelijkheid van deze vooropgestelde regio van hervestiging. Bovendien, wanneer een intern vestigingsalternatief naar Kabul wordt overwogen in asielprocedures, moeten alle relevante algemene en persoonlijke omstandigheden betreffende de relevantie en de redelijkheid van Kabul als een vooropgestelde regio van hervestiging voor de concrete verzoeker zoveel als mogelijk worden vastgesteld en moet hiermee terdege rekening worden gehouden.). Hieruit blijkt dat wel degelijk toepassing kan worden gemaakt van een intern vestigingsalternatief naar de stad Kabul, rekening houdend met de relevante algemene en persoonlijke omstandigheden.

Inzake de algemene omstandigheden kan dienstig worden verwezen naar hetgeen hoger reeds werd gesteld in verband met de veiligheidssituatie in en de bereikbaarheid van de stad Kabul. Met betrekking tot de persoonlijke omstandigheden dient vastgesteld dat uit de hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing blijkt dat *in casu* een intern vestigingsalternatief in hoofde van verzoeker redelijk kan worden geacht.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet.

2.4. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De intrekking van de vluchtelingenstatus wordt bevestigd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP